

Derek Prince – Kuinka voitan pettymyksen ja hylkäämisen

Äänite: <https://www.youtube.com/watch?v=uVv8hAqKnn4>

Kuinka voitan pettymyksen ja hylkäämisen

Puhumme tänään rakkaudesta. Se ei ole aihe, jota saarnaan kovin usein. Eräs syy siihen on se, että tiedän omat vajavuuteni kyseisellä alueella. Minä saarnaan Shakespearea tässä kohdassa. Toivon, että kuitenkin havaitsette, että minä olen yhä perustavanlaatuinen, Raamattuun uskova saarnaaja. Kauan, kauan sitten, aikaan, jolloin suurin osa teistä ei edes ollut olemassa, oli olemassa kaksi kirjailijaa, joita seurasin erityisellä mielenkiinnolla. Toinen oli Shakespeare ja toinen oli Plato.

1930-luvun ensimmäisellä puoliskolla painoin mieleeni melkoisen määrän Shakespearen sonetteja. Ja tein havainnon Moorheadissa tänä vuonna kesäkuussa, että pystyn muistamaan niitä tarkasti. Niinpä kirjoitin niistä yhden paperille ja luin sen. Havaitsin eilen illalla, että pystyn muistamaan toisenkin, joten kirjoitin senkin paperille. Shakespeare teki töitä kahden asian parissa. Toinen oli rakkaus ja toinen oli kuolemattomuus. Aivan kuten kaikilla herkillä kirjailijoilla, runoilijoilla ja filosofeilla, hänelläkin oli jatkuva ongelma, että hän näki jotain kaunista ja rakastettavaa maailmassa, mutta hän tiesi, että se kaikki on tuomittu aikanaan pilaantumaan ja menemään pois.

Ja tuohon aikaan hän ei ollut kristitty, joten hän painiskeli mielessään, sielussaan, jonkinlaista vastausta tai lohdutusta tai vakuutusta ja iso osa hänen painistaan tulee näkyviin hänen soneteissaan. Soneteissa oli yleensä joku, jota kutsutaan tummaksi naiseksi, joka selvästikin oli hänen kiihkeän intohimonsa kohteena. Ja on melko epätodennäköistä, että hänen intohimonsa olisi saanut vastakaikua. Yhdessä sonetissaan hän yritti vakuuttaa kyseisen naisen, että vaikka nainen vanhenisi niin naisen runous tekisi hänestä kuolemattoman. No, minä vain kommentoin tässä, että sellainen on melko epätydyttävää kuolemattomuutta.

Mutta se osoittaa, miten paljon hän teki töitä totuuden kanssa, että kaikki ympärillämme, vaikka se on niin kaunista ja tuskin kukaan on arvostanut sitä kauneutta enemmän kuin Shakespeare tai ilmaissut sitä selvemmin, se kaikki on pilaantumassa. Toinen hänen kirjoittamansa sonetti, josta en muista kaikkea, mutta neljä ensimmäistä riviä menee näin: "Kun ajattelen; kaikkea mikä kasvaa; reikiä täydellisyydessä vain hetken aikaa; ja tällä valtavalla näyttämöllä esitetään vain näytelmiä; joissa tähdet esiintyvät salaisen vaikutuksen alaisena." Joten hän teki havainnon, että kaikki kasvaa kohti täydellisyyttä ja alkaa välittömästi kuihtumaan. Ja hän aavisti, että jossain siellä taustalla on näkymätön vaikutus, joka sen aiheutti. Ja tyypillisen ihmisen ajattelussa tänä päivänä hän antoi sen tähdille.

No, tässä on toinen hänen soneteistaan, joka on kokonaan omistettu kyseiselle [ravishing] naiselle. Siinä hän yrittää vakuuttaa, että vaikka nainen vanhenee, hän kuitenkin elää ikuisesti hänen sonetissaan. Te saatte itse päätellä, mitä mieltä olette siitä. "Vertaisinko sinua kesäpäivään, sinä olet rakastettavampi ja tyyneempi. Maaliskuun kovat tuulet ravistelevat rakkaani kukkia ja kesän aika on aivan liian lyhyt. Joskus taivaan silmä loistaa liian kuumana. Ja usein hänen kultainen ihonvärinsä on himmentynyt. Ja jokainen kauneus, hoitamattomana, toisensa jälkeen kulkee alamäkeen joko sattumalta tai luonnon vaihtelevan suunnan mukaan. Mutta sinun ikuinen kesä ei häivy pois. Eikä menetä kauneuttaan, jonka omistaa. Ei myöskään kuolema rehentele, kun sinä vaellat hänen varjossaan, kun sinä kasvat ikuisilla linjoilla ajassa. Niin kauan kuin ihmiset osaavat lukea ja silmät nähdä, niin pitkään elää tämäkin. Ja tämä antaa sinulle elämän."

No, tuo oli parasta, mitä Shakespeare kykeni tarjoamaan naiselle - runoutensa kuolemattomuuden. Ja selvää on, että tuo runous on yhä voimissaan - lähes 400 vuotta. Mutta nainen kuoli. Seuraava puhuu siitä, mitä rakkauden pitäisi olla. Se on hänen kuuluisimmista soneteistaan. Ja jälleen kerran Shakespeare yrittää tavoitella jotain. Hän ajattelee, että sen pitäisi olla tuossa, mutta hän ei tiedä, mistä se löytyy. Shakespeare todella asettaa korkean riman rakkaudelle. Se menee näin: "Älkäämme salliko totuuden mielisten avioliitossa vaivoja. Rakkaus ei ole rakkautta, joka muuttuu muodin mukaan, kun muutokset tulevat tai taipuu, kun taivuttajaa tulee vääntämään. Voi ei, se on ikuisesti pysyvä merkki, joka katsoo myrskyjen silmään eikä koskaan horju. Se on tähti jokaiselle eksyksissä vaeltavalle, jonka arvoa ei voi laskea vaikka sen asenne voidaankin havaita. Rakkaus ei ole ajan armoilla vaikka ruusuiset huulet ja poskipäät tulevatkin sen taivuttavan sirpin alueelle. Rakkaus ei muutu tunteissa tai viikoissa, vaan, sen sijaan kestää elämän viimeiseen päivään asti. Jos nämä ajatukseni rakkaudesta todistetaan vääräksi, silloin minä vedän takaisin kaikki kirjoitukseni eikä yksikään mies ikinä ole todella rakastanut."

Joten hänellä on hyvin, hyvin, korkea odotus rakkaudesta. Ja minä sanoisin, että hän todennäköisesti joutui pettymään. Ja jouduttuani kokemaan itse saman tapaista, luulen ymmärtäväni hänen pettymystään. 25 vuoden ajan tutkin runoutta, filosofiaa, maailmaa sen nautintoineen ja jännityksineen ja älyllisine haasteineen, löytäkseni jotain kestäväää, pysyvää ja tyydyttävää. Ja mitä enemmän etsin sitä tyytymättömämpi minusta tuli. Eikä minulla ollut mitään ajatusta siitä, mitä olin etsimässä.

Mutta kun Herra ilmestyi minulle ja katoi minut Pyhässä Hengessä, minä tiesin välittömästi, että tämä oli sitä, mitä olin etsinyt kaiken aikaa. Tiedättekö, mitä minä ajattelin silloin. Enkä halua olla arvosteleva, mutta se on totta. Minä mietin, että miksi olen käynyt kirkossa 20 vuotta eikä kukaan ole koskaan kertonut minulle tästä asiasta. Joten aiomme puhua tänään Jumalan näkemyksestä rakkaudesta - ei Shakespearen eikä Platon vaan Jumalan. Luulen, että kyse oli kevätleiristä tänä vuonna tai johonkin aikaan viime vuonna. Saarnasin aiheena jumalaisen rakkauden kehittyminen. Haluan aloittaa niistä jakeista ja sitten mennä nopeasti eteenpäin toisiin.

Roomalaiskirjeessä 5:5 lukee valtava ajatus: "mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu." Toivo ei petä koskaan, jos se on kiinnitetty Jumalan rakkauteen. Koska Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme. Minä ymmärrän sen niin, että kyseessä on Jumalan rakkauden täydellisyys. Jumala ei pihistele. Hän siis käänsi ämpäri ympärille ja kaatoi kaiken sisäämme, kun meidät kastettiin Pyhässä Hengessä. Monilla meistä on ollut valtavia yliluonnollisia rakkauden kokemuksia.

Muistan olleeni brittisotilas Iso-Britannian armeijassa, nykyään kutsuisimme sitä sairaala-apulaiseksi, ulkomailla neljä ja puoli vuotta pääosin Pohjois-Afrikassa ja sitten Palestiinassa. Yksi vuosi meni Sudanissa. Se on kuiva autiomaa ja melko kolkko maa. Eikä Sudanissa ole juurikaan mitään viehättävää saati sen ihmisissä luonnostaan. Mutta minut oli kastettu Pyhässä Hengessä ja Jumala oli näyttänyt minulle, että hänellä oli kohtalo minua varten. Muistan, että Jumala alkoi antamaan minulle yliluonnollista rakkautta noita ihmisiä kohtaan. Armeija sijoitti minut joksikin ajaksi paikkaan nimeltä Atbara, joka on rautatieristeys Sudanista pohjoiseen. Vastuullani oli pieni vastaanottokeskus sotilaille, jotka olivat haavoittuneet sodassa. Ajattelen, että siellä oli kolme sänkyä. Minä olin yksin vastuussa kaikesta.

Kaupungissa oli siviililääkäri, jonka kanssa tein yhteistyötä. Olin siis itse itseni pomo ensimmäistä kertaa sotilasurallani. Lisäksi minulla oli sänky, jossa pystyin nukkumaan. Se oli harvinaista. Vastaanottokeskukseen oli annettu laitteita, joiden joukossa oli pitkiä valkoisia yöpukuja, jotka oli

valmistettu flanellista. Tuohon mennessä olin viimeiset kolme vuotta nukkunut alusasussani ja olin kyllästynyt siihen. Niinpä otin valkoisen pitkän yöpyjaman ja laitoin päälleni ja nukuin sängyssä yön. Muistan kyseisen yön, kuinka Jumalan Henki tuli ylleni väliintulorukouksen [intercession prayer englanniksi] avulla Sudanin ihmisten puolesta. Sillä ei ollut mitään tekemistä minun luonnollisten tunteitteni kanssa noita ihmisiä kohtaan. En voinut pysyä paikollani sängyssä.

Minua ajoi eteenpäin tämä sisäinen voima. Havaitsin rukoilevani paljon korkeammalla tasolla kuin mitä kykenen tekemään oman päättelyni avulla tai oman tuntemukseni avulla. Jossain vaiheessa keskellä yötä, kerron tämän arastellen, mutta olin tietoinen siitä, että valkoinen yöpyjamani oli todellisuudessa hohtava. Jollain tavalla olin suorassa yhteydessä Herraan. Sen jälkeen armeija lähetti minut toiseen paikkaan. Se on surkea paikka Punaisenmeren kukkuloilla. Kaikki muut olivat tyytymättömiä siellä, kun minä vietin siellä 8 onnellisinta kuukautta elämästäni. Koska rakastin ihmisiä. Ja siinä tilanteessa minulla oli etuoikeus voittaa Herralle ensimmäinen ihminen kyseisestä heimosta, jota sanottiin "hadandowa". He eivät olleet koskaan tunnustaneet uskoa Kristukseen.

Ja kun lähdin pois sieltä, minun sydämeni särkyi. Minun oli jätettävä kyseinen mies taakseni. Joten minä olen kokenut pienessä mittakaavassa Jumalan yliluonnollisen rakkauden. Kun tapasin vaimoni, noin vuoden päästä siitä, Palestiinassa, ja näin hänen tuovan mukanaan lapsen, Herra jälleen kerran täytti minut ihmeellisellä rakkaudellaan - yliluonnollisella rakkaudellaan. Ja tuolla hetkellä minulla ei ollut mitään ajatuksia avioliitosta. Mutta kaikki tuo ei tehnyt minusta sitä henkilöä, mikä minusta pitäisi tulla. Olin yhä usein itsekäs, helposti ärsyyntyvä, itsekeskeinen ja tunteeton. Olen yrittänyt selittää tässä teille, että Jumalan yliluonnollisen rakkauden kokeminen on ihmeellistä, mutta se ei muokkaa luonnettamme.

Ja Jumalalla on tavoitteenaan jumalallisen rakkauden vuodattamisen avulla muodostaa ihmiseen luonne, joka riittävästi ilmaisee Jumalan rakkautta. Ja se on prosessi. Ja se on pitkä prosessi. Ja siihen vaaditaan Jumalan kärsivällisyyttä, jotta pääsemme siitä läpi. Katsotaan ensimmäistä Johanneksen kirjetä kappaletta kaksi. **1. Joh.2:4-5:** "Joka sanoo: "Minä tunnen hänet", eikä pidä hänen käskyjäänsä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä. Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme." Tässä ei puhuta Jumalan Hengestä vaan Jumalan sanasta. Eikä tässä puhuta yliluonnollisesta kokemuksesta vaan hitaasta, vakaasta, luoneen muodostumisesta.

Ja se muodostuu pitämällä kiinni Jumalan sanasta. Ihmisessä, joka pitää kiinni Jumalan Sanasta, Jumalan rakkaus hiljalleen tuo esiin täydellisyyden tai kypsyyden. Siinä on kaksiteräinen kirjoitus. Ensinnäkin todiste siitä, että rakastamme Jumalaa on siinä, että pidämme Hänen sanansa. On turhaa väittää rakastavansa Jumalaa, jos et pidä Hänen sanaansa. Ja toiseksi jos pidämme kiinni Hänen sanastaan, Jumala varmistaa, että Hänen rakkautensa toimii elämässämme ja luonteessamme. **2. Pietari 1:5-7:** "niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta."

Siinä apostoli Pietari antaa seitsemän toinen toistaan seuraavaa vaihetta, jotka rakentavat luonnettamme. Ja jälleen kerran kyseessä on luonne. Huomatkaa, että aloituspiste on usko. Minähän kerroin puheeni aluksi, että kaikessa mitä Jumala tekee, lähtökohtana on usko. Ei ole muuta aloituspaikkaa kuin usko, mutta kun Jumala on antanut meille uskon, niin sitten seuraa kehityksen prosessi ja rakentumisen prosessi. Meidän tulee siis liittää uskoomme taitoa [avuja], taitoihin tietoa, tietoihin itsemme hillitsemistä, itsemme

hillitsemiseen kärsivällisyyttä, kärsivällisyyteen jumalallisuutta, jumalallisuuteen veljellistä ystävyyttä, veljelliseen ystävyyteen hyväntekeväisyyttä.

Katsotaan niitä hyvin nopeasti hetken ajan, jotta näemme seitsemän toisiaan seuraavaa askelta luonteen rakentumisessa. Me yhdistämme uskon taitoa. Minä pidän käännöksestä - erinomaisuutta. Erinomaisuus on kristityn merkki. Älä ole koskaan huolimaton siinä, mitä teet. Jos olit kiinteistönhoitaja ennen pelastumistasi, ole parempi kiinteistönhoitaja pelastumisesi jälkeen. Jos olit opettaja ennen sitä, ole parempi opettaja sen jälkeen. Jos olit sairaanhoitaja ennen, ole parempi sairaanhoitaja sen jälkeen. Me yhdistämme uskomme erinomaisuuden.

Kun opetin opettajia Itä-Afrikassa viiden vuoden ajan, tavoitteeni, päätavoitteeni oli voittaa heidät Kristukselle. Ja kun he tunnustivat uskonsa Kristukseen ja heidät oli kastettu Pyhässä Hengessä, heidän asenteensa oli: "Voi ei, sinä odotat vähemmän minulta nyt, kun olen kristitty." Minä vastasin, että päinvastoin aion odottaa teiltä paljon enemmän nyt. Jos pystyt olemaan opettaja ilman Kristusta ja kastetta, sinun pitää olla kaksi kertaa parempi opettaja, kun sinulla on Kristus ja kaste. En odota teiltä vähempää vaan odotan enemmän. Minä vain sanon tämän ääneen ja luotan Jumalan armoon. Kolmantena vuotena, kun olin vastuussa kyseisestä collegesta, sieltä valmistui 57 opiskelijaa sekä miehiä että naisia. Ja toisiaan seuranneiden ihmeiden avulla, ja ne todella olivat ihmeitä, jokainen opiskelija läpäisi jokaisen aineen.

Kenian hallituksen edustaja, joka vastasi opetuksesta ja collegessa opettajaksi opiskelevista, tuli henkilökohtaisesti minua tapaamaan ja sanoi, ettei meillä ole koskaan ollut vastaavanlaisia tuloksia. Kaikki se johtui siitä, että minä opetin erinomaisuutta. Näettekö, mikä voisi olla parempi todistus Pyhän Hengen kasteesta, josta meillä oli [paha] maine, kuin totuus siitä, että jokainen oppilaamme läpäisi jokaisen aineen. Kristillisyyys ei ole tekosyy olla huolimaton. Itse asiassa huolimaton kristitty kieltää uskonsa. Hyvä on, yhdistäkää uskoonne erinomaisuus. Erinomaisuuteen tietoa enkä usko, että sillä tarkoitetaan ainoastaan älyllistä tietoa vaan myös tietoa Jumalan tahdosta. Tietoa Hänen sanastaan. Tietoon meidän tulee lisätä itsensä hillitsemistä. Monet uusista käännöksistä sanovat itsensä hallitsemista.

On olemassa piste luonteen kehittämisessä, josta eteenpäin et voi mennä, ellet opi hallitsemaan itseäsi. Tunteitasi, puhettasi, mieltymyksiäsi ja monia muitakin asioita. Itsensä hillitsemiseen tai itsensä hallitsemiseen meidän pitää lisätä pitkäjänteisyyttä. Pidä siitä kiinni. Jälleen kerran on olemassa piste, jota pidemmälle et voi mennä, jos et opi pitkäjänteisyyttä. Koska joka kerran kun olet pääsemässä lähelle sitä, sinä luovutat. Pitkäjänteisyyteen meidän pitää lisätä jumalallisuutta. Jumalallisuuteen meidän pitää lisätä veljellistä ystävällisyyttä. Se on uskonveljien rakastamista, mutta se ei ole loppu. Veljelliseen rakkauteen meidän pitää lisätä hyväntekeväisyyttä - jumalallista rakkautta. Ja se on huipennus.

Sinähän aloitat matkasi, kun sinut on kastettu Pyhässä Hengessä, ja lopetat sen luonteesi kehittämiseen. Ero veljellisen rakkauden ja jumalallisen rakkauden välillä on siinä, että veljellisessä rakkaudessa rakastamme kristittyjä veljiämme, jotka rakastavat meitä. Mutta jumalallisessa rakkaudessa me rakastamme niitä, jotka vihaavat meitä. Niitä jotka painostavat meitä ja jotka kaikin puolin ovat rakkaudettomia. Hyvä on, jumalallisen rakkauden kehittämisen prosessissa tulemme kohtaamaan erilaisia esteitä. Ja haluan osoittaa teille tänään, että esteet on asettanut sinne Jumala eikä paholainen. Ja vasta opittuamme kohtaamaan ja voittamaan esteemme meistä tulee täydellisiä rakkaudessa. Ja haluan puhua tänään kahdesta yleisestä esteestä, jotka rakkaus kohtaa. Ja kuvittelen, että reilu enemmistö täällä tänään on kohdannut nämä esteet tai tulee kohtaamaan ne.

Kaksi estettä, joista haluan puhua, ovat hylkääminen ja pettäminen. Pohjimmiltaan me reagoimme niihin molempiin. Haluan osoittaa teille, että molemmat niistä on Jumalan suunnittelemaa. Eikä meidän rakkautemme tule täydelliseksi ennen kuin opimme reagoimaan sekä hylkäämiseen ja pettämiseen. Molemmilla alueilla meille on annettu jumalainen malli, joka on Herra Jeesus Kristus. **1. Pietarin kirje 2:21**:- "Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte hänen jälkiänsä, joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut", joka häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee."

Kristus on malli, jota meidän tulisi seurata varsinkin silloin, kun joudumme kärsimään epäoikeudenmukaisesti. Siinä meille on annettu malli siihen, miten kohtaamme asiat, jotka hyökkäävät rakkautta vastaan. Katsotaanpa sitten, miten Jeesus reagoi hylkäämiseen. Kolme ja puoli vuotta hän antoi elämästään täysin hyväntekeväisyyteen. Syntien anteeksiantamiseen, sairaiden parantamiseen, pahojen henkien vaivaamien vapauttamiseen - hän teki vain ja ainoastaan hyvää. Tuon ajanjakson lopuksi ne ihmiset, joukko johon hän kuului, juutalaiset, saivat valinnan roomalaiselta hallitsijaltaan. Kumpaa he halusivat enemmän; halusivatko he Jeesus nasaretilaisen vai rikollisen nimeltään Barabbas, joka oli syyllistynyt poliittiseen kapinaan, ryöstöön ja murhaan. Ja erään ihmiskunnan historian hämmästyttävimmän ja traagisimman päätöksen johdosta koko kansakunta uskonnollisten johtajiensa kannustamana hylkäsi Jeesuksen ja valitsi Barabbaksen.

Minulla on jotain sanottavaa teille ja siihen on syynsä. Pysykää mukanani. Olen aina ollut erityisen. Olen aina ollut hyvin. Ennen kuin Herra kosketi sydäntäni, sallikaa minun sanoa tämä, en pitänyt juutalaisista. Haluan olla suorapuheinen. Kun Herra oli koskettanut sydäntäni, hän muutti tuon asenteen sisälläni. Ja kerron teille tämän, jos saarnaan 700:lle ihmiselle, joiden joukossa on yksi juutalainen, minä saarnaan tuolle yhdelle juutalaiselle. Minulle, tietyssä mielessä, he ovat tärkeämpiä kuin kaikki 700 yhteen laitettuna. Haluan osoittaa yhden opetuksen juutalaisen kansakunnan historiasta.

Kun Jeesus tuotiin Pontius Pilatuksen eteen tuomioistuimen tuomittavaksi, juutalaisten johtajien ja Pontius Pilatuksen, kuvernöörin, välisessä keskustelussa, israelilaisten johtajat sanoivat kaksi asiaa. Ensimmäiseksi he sanoivat, että emme halua tätä miestä - Jeesusta. Anna meille Barabbas - varas, murhaaja ja poliittinen kiihottaja. Hieman myöhemmin Pilatus sanoi heille **Johanneksen evankeliumin 19:ssä** kappaleessa. Mitä minä teen kuninkaallenne? Hän viittasi Jeesukseen. He sanoivat kaikkein hämmästyttävimmän asian, mikä voi juutalaisten johtajien huulilta kuulua. He sanoivat, ettei meillä ole muuta kuningasta kuin Caesar. Se on kaikkein hämmästyttävin lausunto, koska jos oli jokin asia, mitä he todella vihasivat, se oli Caesarin hallinnon alaisuudessa oleminen. Sokea kateus ja pahansuopaisuus ajoi heidät sanomaan niin.

Sanon tässä, että 19 vuosisataa juutalaisten historiassa on ollut noiden kahden lausunnon seurausta. Ei tämä mies vaan Barabbas. Eikä meillä ole muuta kuningasta kuin Caesar. He valitsivat ihmishallitsijan ja he valitsivat väkivaltaisen miehen ja Caesarin hallinnon alaisuuden - verta vuodattavan ja poliittisen kiihottajan. Kun tarkastelemme vuosia 1934-1945, Hitlerin ja natsien nousu ja tuho, täytyy sanoa, että hoidettiin täydellisesti. Suurin osa teistä... On hämmästyttävää, koska tapaan ihmisiä, jotka tuskin tietävät, kuka Adolf Hitler oli. Minä olen elänyt sitä aikaa, mutta kuka tahansa, joka ei tiedä, kuka Hitler oli. Mutta jos olet elänyt sitä aikaa, uskokaa minua, et tule koskaan unohtamaan sellaista.

Hitlerin takana oli filosofi. Hänen nimensä oli Oswald Spengler. Hän kirjoitti kirjan nimeltään lännen rappeutuminen [saksan kieltä]. Ja kyseisessä kirjassaan hänen ydinsanomansa kuului, että tarvitsemme

uuden Caesarin. Ja Hitler nousi valtaan tuon filosofian avulla. Hän oli uusi Caesar. Kun hän nousi valtaan, kuten tiedämme, hän avasi vankisellit ja vapautti Barabbakset, täytti keskitysleirit juutalaisilla ja asetti Barabbakset heidän yläpuolelleen. Tämä on hyvin vaikea asia sanoa, mutta se on totta. Se oli tulosta siitä, mitä uskonnolliset johtajat sanoivat Jeesuksen aikana. Kun Jumala antaa sinulla valinnan ja sinä valitset, sinä saat sitä, mitä olet valinnut. He sanoivat: "Ei tämä mies, Jeesus." Rauhan mies. Vaan Barabbas - väkivallan mies. Meillä ei ole muuta kuningasta kuin keisari - Caesar.

Ja mitä he tuolloin valitsivat sitä he ovat saaneet viimeiset 19 vuosisataa. En pelaa tällä asialla väärällä asenteella vaan minulle kyseessä on jatkuva, ikuisesti pysyvä, yksipuolinen varoitus, että kun Jumala sanoo, valitse, ja minä valitsen, minä saan, mitä olen valinnut. Minun on siis paras olla tarkkana siinä, mitä valitsen. Joten he sanoivat, että menköön Jeesus. Ristiinnaulitaan hänet. Emme halua häntä. Otamme Barabbaksen. Varas ja ryövärei. Kuinka Jeesus reagoi? Katsotaan **Luukas 23, jae 34**. Se on vain yksi jae. "Mutta Jeesus sanoi: 'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät'." Jeesus rukoili Isäänsä, että hän antaa anteeksi heille, jotka hänet ristiinnaulitsivat.

Haluan teidän havaitsevat, että hän ei ollut huolissaan siitä, mitä hänelle oli tapahtumassa. Sen sijaan hän oli huolissaan siitä, mitä oli tapahtumassa heille. Haluan toistaa, mitä veli Hammond tänä aamuna sanoi. Selvin merkki siitä, että olet Saatanan painostuksen alaisena on se, että olet itsekeskeinen. En ole koskaan tavannut henkilöä, joka on Saatanan ahdistama, ja joka olisi sanonut 'ole hiljaa' itselleen. Jeesuksen erinomainen esimerkki, vaikka hän oli tuskissaan ja hyljättynä, hän ei ollut huolissaan itsestään. Hän oli huolissaan niistä, jotka olivat hänet hyljänneet. Mikä malli meillä onkaan siinä!

Katsotaanpa seuraavaksi sitä, miten Jeesus käsitteli petoksen. Oletan, että se on ollut vielä vaikeampi tilanne kuin hylkääminen. Käännyttään Johanneksen evankeliumin puolelle hetkeksi. **Johanneksen evankeliumi** kappale 6 ja kaksi viimeistä jacta sieltä. "Jeesus vastasi heille: 'Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on perkele.' Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simon Iskariotin pojasta; sillä tämä oli hänet kavaltava ja oli yksi niistä kahdestatoista." Kyseessä on kreikankielinen sana 'diabolo' eikä siis demoni vaan paholainen eli Saatana. Jeesus tiesi Juudasta valitessaan, että hän olisi se, joka hänet pettää. Eikö tuo ole hämmästyttävä totuus. Osaatteko selittää sen?

Minulla on oma selitykseni ja Urn Baxterilla on omansa. Ne eivät ole epäyhtenäisiä. Mainitsin Urnin ja hänen selityksensä on hyvin mielenkiintoinen. Hän sanoo, että Jumalan ikuisen tuomioistuimen edessä, he päättivät, että vihollisella piti olla todistaja, joka oli Jeesuksen seurassa 3,5 vuotta lähietäisyydellä joka päivä. Kyseessä ei ole siis hänen ystävänsä vaan hänen pettäjänsä. Ja tuon 3,5 vuoden päätteeksi petturin todistus kuului: "Minä olen pettänyt viattoman veren." Ei edes hänen vihollisensa kyennyt osoittamaan sormella mitään, mitä Jeesus oli koskaan sanonut tai tehnyt väärin. Siinä meillä on vastustajan todistus.

Minä näen asian niin, että koska Jeesus on meidän mallimme, en usko, että Jeesus olisi koskaan kärsinyt mitään tai me emme koskaan tule kärsimään mitään sellaista, mitä hän ei olisi jo kärsinyt. Uskon, että Jeesus valitsi petturuuden, jotta näkisimme sen, miten petturuus pitää kohdata. Katsotaan, miten hän sen kohtasi. Käännyttään takaisin **Matteuksen evankeliumin** puolelle kappaleeseen **26:47-50**. "Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipäät käsissä. Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille merkin sanoen: 'Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni.' Ja kohta hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: 'Terve, rabbi!'" ja antoi hänelle suuta. Niin Jeesus sanoi hänelle: 'Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?' Silloin he tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni." Tämä tapahtuu

Getsemanen puutarhassa ja tilanteesta on kolme tai neljä muistiinpanoa. Kannattaa lukea ne kaikki, mutta minulla ei ole siihen aikaa.

Jeesus ei vetänyt pois ystävyttään viimeiseen hetkeen saakka vaan yhä vieläkin hän antoi Juudakselle mahdollisuuden. Kreikankielinen sana tarkoittaa kumppanuutta/toveruutta. Se on linjassa **psalmin 40** lauseen kanssa, jossa puhutaan "minun tutusta ystävästä". Jeesus siis vieläkin hyväksyi Juudaksen läheiseksi ystäväksi vaikka tiesi täydellisen hyvin, miksi hän suuteli Jeesusta. Tilanteesta on toisiakin versioita, joista yhdestä sanotaan: "...petos kohtasi Jumalan Pojan suudelman muodossa." Nyt meillä on nämä kaksi mallia edessämme ja haluaisin tiivistää teille muutamia asioita, joita opimme Jeesukselta. On olemassa kaksi asiaa, joita hän ei tehnyt. Kun hänet hylättiin, hän ei vetänyt pois rakkauttaan. Kun hänet petettiin, hän ei menettänyt uskoaan.

Luen teille jotain, mitä olen joskus kirjoittanut, koska en usko, että pystyn sanomaan asiaa paremmin. Tämä on jollain tavalla vaikeaa sanoa. Jumalainen rakkaus ei vetäydy pois tai käännä selkäänsä. Jumalainen rakkaus paljastaa itsensä täydellisesti häpeän, nöyryytyksen ja petoksen edessäkin. Henkilökohtaisesti omalla kohdallani vaikeinta on kohdata häpeä. En tiedä, onko täällä joku toinen samanlainen. Vuonna 1970 menin ulos metsään etsimään Herraa. Havaitsin, etten ollut valmis ja olin opettamassa leirillä tuona vuonna. Ja olin kasvoillani Herran edessä sanoen: "Herra, jos minussa on jotain sisällä, mikä estää minua olemasta siunaukseksi sinun ihmisille, näytä minulle." Älä koskaan sano tuota ellet halua kuulla vastausta.

Hän sanoi nopeasti, välittömästi, henkeeni - häpeä. Minä sanoin: "Häpeä!" Ei, Herra, sinä olet tehnyt virheen kerrankin. Tiedäthän, etten minä nolostu. Minä voin kohdata lähes mitä vain. Ja samalla kun väittelin Herran kanssa, mieleni vaelteli varhaislapsuuteeni - olin viisivuotias. Muistan äitini menneen kauppaan vaihtamaan joitain tavaroita, joihin hän ei ollut tyytyväinen. Sanoin hänelle, että jos haluat mennä kauppaan, mene, minä jätän sen väliin. Ja Herra näytti minulle läpi koko elämäni, kuinka olen vältellyt nolottavia tilanteita. Ja Hän näytti, että minusta oli tullut niin taitava ennakoimaan ja välttelemään niitä, että en edes tiennyt vältteleväni niitä. Joten sanoin, hyvä on Herra, häpeä siis. Menköön häpeä. Ja kiitos Herralle, se poistui! En tiedä, näettekö te muutoksen minussa, mutta minä voin tehdä ja sanoa asioita, joita en olisi koskaan kyennyt tekemään. Olin päässyt vapaaksi häpeästä.

Katsotaan asiaa hyvin yksinkertaisesti. Rakkaus sai Jeesuksen paljastaman itsensä täydellisesti fyysisesti ristillä. Rakkaus ei piilottele. Rakkaus ei vetäydy. Rakkaus ei käännä selkäänsä. Rakkaus ei suojaudu. Luen uudelleen, mitä tässä sanotaan. Haavat lihassa vain paljastavat rakkauden ja avaavat sille tien kuljettavaksi. Kun sinä olet joutumassa haavoitetuksi, jonkun rakastamasi ihmisen toimesta, mitä sinä teet. Käännytkö pois päin? Puolustatko itseäsi? Vastustatko? Vai paljastatko sinä itsesi? Rakkaus paljastaa itsensä. Nyt, olen asettanut perustuksen. Haluan keskittyä kahteen perussuhteeseen. Ja aivan kuten veli Hammond, olen nähnyt näitä asioita vapautustyötä tehdessäni.

Koska vapautusta tehtäessä, kun aloitin vuonna 1964, olin kuin metsuri, joka hakkaa irti puun ylimpiä oksia - sellaisia asioita kuin nikotiini ja alkoholi. Hyvin pian havaitsin, että riippuvuudet ovat haaroja, jotka kasvavat oksissa, jotka puolestaan ovat turhautumia. Jos haluat käsitellä minkä tahansa riippuvuuden, sinun on ensiksi löydettävä sen takana oleva turhautuminen ja käsiteltävä se. Koska kun olet käsitellyt alimmat oksat, sinun on tuskin tarvetta enää käsitellä pieniä haaroja. No, kun jatkoin sitä, menin yhä alemmas, alemmas, alemmas ja alemmas. Ja pääsin lähemmäs ja lähemmäs runkoa ja lopuksi rungosta juuriin. Joka on sitä, miten Jumala käsittelee asiat. Koska **Matteus 3:10** sanoo, että nyt kirves on

asetettu puun juurelle. Ja jokainen puu, joka ei tuota hyvää satoa, katkaistaan. Mistä? Juuresta. Ja kun pääsin kiinni juuriin, havaitsin jotain, minkä veli Hammond luultavasti vahvistaa.

Uskon, että kaikkien juurien äiti on hylkääminen. Se yllätti minut enkä koskaan odottanut sitä. Olen tullut siihen päätelmään, enkä ole sosiologi enkä psykologi vaan ainoastaan saarnaaja, että Jumala suunnitteli ihmisen luonteen niin, että jokainen maailmaan syntyvä lapsi tarvitsee vanhempiensa rakkautta. Eikä lapsi tule koskaan olemaan tyytyväinen, onnellinen tai turvattu ilman vanhempien rakkautta ja erityisesti isän rakkautta. Minä uskon henkilökohtaisesti, että ainoa turvallisuus, mistä lapsi voi todella nauttia, on isän käsivarsien voima. Ja jokainen henkilö, joka on kasvanut ilman tuota kokemusta, on melko selvä ehdokas hylkäämiselle. Ja koska lähes kokonainen sukupolvi amerikkalaisia isistä on epäonnistunut asiassa lapsiensa kanssa, meillä on kokonainen sukupolvi nuoria ihmisiä, joiden syvin perusongelma on hylkääminen.

Olin menossa leirintäalueelle kaksi kolme vuotta sitten iltapäivällä ja kävelin nopeasti, koska olin matkalla maalle ja vastaani käveli nainen. Me kirjaimellisesti törmäsimme toisiimme. Nainen sanoi: "Herra Prince, olen rukoillut, että jos Jumala haluaa meidän kohtaavan, me kohtaamme." No, sanoin, me olemme kohdanneet. Mitä voin tehdä puolestasi? Minulla on kaksi minuuttia aikaa. Hän alkoi kertomaan ongelmistaan ja koko elämäntarinaansa ja noin minuutin kuluttua sanoin: "Odota hetki. Luulen tietäväni, mikä on ongelmasi." Minulla ei ole aikaa selittää sitä, mutta minä aion kysyä, jos voit toistaa nämä sanat perässäni. Enkä voi muistaa niitä enää sanatarkasti, mutta pohjimmiltaan viesti kuului näin: "Jumala, kiitän sinua siitä, että rakastat minua. Kiitän sinua siitä, että olet Isäni ja minä olen lapsesi. Minua ei ole hylätty enkä ole ei-toivottu vaan olen hyväksytty Kristuksessa ja olen Jumalan perheen jäsen. Taivas on kotini. Jumala on isäni. Sinä rakastat minua ja minä kuulun sinulle." Sitten sanoin: "Näkemiin." Enkä sanonut mitään tuon enempää vaan saatoin sanoa jopa vähemmän kuin tuo edellä mainittu. Mutta vaadin häntä sanomaan asiat perässäni.

Kuukauden päästä sain kirjeen naiselta ja hän kuvaili tapahtuneen ja kertoi, että noiden sanojen sanominen minun perässäni oli muuttanut koko hänen elämänsä suunnan. Olen eri henkilö nyt. Minä uskon, että lääke jokaiseen ihmisen ongelmaan, löytyy ristiltä. Niinpä palasin ristille löytääkseni vastauksen hylkäämisen ongelmaan. Havaitsin jotain yllättävää. Viimeinen tuska, jonka Jeesus koki ristillä, oli isän hylkäämisen kokeminen. Kun luemme muistiinpanot tilanteesta, aivan tuon kammottavan tapahtuman loppumetreillä hän sanoi: "Jumalani, Jumalani, miksi olet minut hylännyt." Eikä taivaasta tullut vastausta ensimmäisen kerran universumin historiassa. Isä käänsi kuuron korvansa poikansa puoleen ja Jeesus tiesi, että hänen isänsä oli hylännyt hänet. Miksi hänet oli hylätty?

Kirjoitukset sanovat, että Jumalalla on puhtaat silmät, jotka tarkkailevat pahuutta ja jotka eivät voi sietää syntiä. Ja kun Jeesuksesta tehtiin syntinen, hän otti meidän syntimme kantaakseen, Jumala käänsi pois silmänsä ja sulki korvansa Poikansa huudolta. Ja Jeesuksen huulilta oli tulossa enää yksi huuto tuon jälkeen ennen kuin hän lakkasi olemasta. Minä uskon, että se on kirjaimellisesti totta, että hän kuoli särkyneeseen sydämeen. Hänen sydäntään ei särkenyt oman kansan hylkäämäksi joutuminen. Eikä edes Juudaksen petturuus. Vaan Isän hylkäämäksi joutuminen.

Ja jokainen henkilö täällä tänään, joka on kärsinyt hylkäämisen takia, haluan kertoa teille juuri nyt: Jeesus kantoi sen sinun puolestasi, jotta sinä pääset vapaaksi. Jos koskaan olemme kuulleet hyviä uutisia, tälle sukupolvelle, se on tämä uutinen. Mikä on hylkäämisen vastakohta? Hyväksyntä. Pidän King James -versiosta efesolaiskirjeen ensimmäisestä kappaleesta, koska se sanoo, että Jumala on tehnyt meidät hyväksytyiksi ja rakastetuiksi. Jeesus hylättiin, Jumalan todellinen ja ainoa Poika, jotta me, jotka olemme

kapinallisia emmekä ansaitse sitä, olisimme hyväksytyjä Isän edessä. Niinpä syvin lääke sinun ongelmiasi on sen uskominen, että Jeesus kantoi sinun hylkäämisesi, jotta sinä saisit Isän hyväksynnän.

Joskus ongelmamme maallisten vanhempiemme kanssa ovat sen kaltaisia, ettei niitä koskaan voi selvittää. Keskustelin nuoren naisen kanssa tänään aamulla ja annoin hänelle neuvon, ettei hän lähde selvittämään tiettyä ongelmaa isänsä kanssa. Ainakin minä ehdotin, ettei hän tekisi sitä. Se on poikkeuksellista, mutta ottaen huomioon olosuhteet, uskon, että se oli viisainta. Mutta, ystäväni, ei ole väliä sillä, jos kukaan ei halua sinua, kukaan ei rakasta sinua, vanhempsi eivät olleet edes naimisissa, kun sinä tulet Jumalan luokse Jeesuksen Kristuksen kautta, sinä tulet universumin parhaan perheen jäseneksi. Ja Jumalalla ei ole toisen luokan lapsia. Me emme häiritse häntä, me emme tee häntä vihaiseksi, me emme ärsytä häntä, emme vie koskaan liian paljon hänen aikaansa, hän ei ole koskaan liian kiireinen. Ainoa asia, mikä saa hänet pahoittamaan mielensä, kun olemme liian pitkään pois.

Älä koskaan lähesty Jumalaa kuin kerjäläinen, koska olet lapsi. Monet, monet, monet lapset ja jotkin aikuisetkin, kantavat yhä mukanaan tuota syvää sisäistä haavaa - hylkäämisen haavaa. Eräs hylkäämisen merkki on se, koska et ole koskaan vastaanottanut rakkautta, koet hyvin vaikeaksi antaa rakkautta. Raamattu sanoo, että me rakastamme häntä, Jumalaa, koska, hän rakasti meitä ensin. Jos emme olisi kokeneet hänen rakkauttaan, me emme kykenisi rakastamaan. Ja lapsi joka ei ole koskaan kokenut rakkautta, kasvaa aikuiseksi, joka ei kykene osoittamaan rakkautta. Mutta kun tulemme Jumalan luokse, ongelma on ratkaistu.

Uskon, että lapsilla, lääke on kaksinkertainen. Ensiksikin... Tai sanotaanko kolminkertainen. Ensiksikin sinun täytyy tunnistaa ongelma. Ja jotkin teistä siellä istuimilla tänä iltana, te ette halua tarkastella tuota tiettyä ongelmaa, koska se on liian tuskallista. Sallikaa minun ehdottaa, että avatkaa sydämenne Pyhälle Hengellä ja antakaa Hänen asettaa sormensa ongelman kohdalle. Muistan tapauksen ollessani sairaala-apulaisena Pohjois-Afrikassa, kun työskentelin miehen kanssa, joka oli loistava lääkäri. Silloin lähelle pudotettiin pommi ja yksi sotilas sai sirpaleen olkapäähensä. Haavoittunut saapui vastaanottokeskukseen, missä olin avustamassa lääkäreitä. Sotilaalla oli pieni, tumma, reikä olkapäässä. Minä olin kiireinen ja avustamassa ja yritin tehdä oikeita asioita ja kysyin, että haenko haavansidontatarpeita. Lääkäri sanoi, ei, anna minulle tähystin.

Annoin hänelle pienen hopeisen tikun, jonka hän työnsi haavaan ja liikutteli sinne tänne eikä mitään tapahtunut vähään aikaan. Sitten tähystin osui sirpaleeseen olkapäässä, jolloin mies pomppasi ilmaan. Ja lääkäri tiesi, että hän oli löytänyt ongelman. Kysyin, että tuonko haavansidontatarvikkeita, johon hän vastasi: "Ei. Anna pihdit." Hän otti pihdit, työnsi haavaan ja veti sirpaleen ulos ja sanoi: "Nyt, anna minulle haavansidontatarvikkeita." Paljon kristillisyydestä on sitä, että peitämme haavan haavansidontatarvikkeilla ennen kuin sirpale on poistettu. Jeremia kappale kuusi sanoo, että minun kansani tytär on parantunut vain vähän, kun olemme sanoneet: "Rauha, rauha." Kun kuitenkin ei ole ollut rauhaa.

Ei ole mieltä asettaa uskonnon pientä laastaria haavan päälle, joka on puhdistamatta ja joka tarttuu siihen ja alkaa tulehtumaan. Joten, olen sanomassa, että Pyhän Hengen tähystin on osunut sirpaleeseen ja vaikka älähdätkin, älä taistelee vastaan. Odota tähystimen tuloa ja poista ongelma ja sitten Jumala laittaa jotain siihen päälle ja se paranee kokonaan. Olen kertonut tämän niille ihmisille, joilla on tämä ongelma ja uskon, että ainakin 50% ihmisistä täällä tänään jossain määrin on kokenut hylkäämistä. Tunnista se ja anna anteeksi vanhemmillesi. Sinä sanot: "Isäni on kuollut." Kuollut tai elävä, sillä ei ole väliä, koska olet antamassa anteeksi sinun itsesi takia - et hänen. Ymmärrätkö?

Eräs uskonveli, joka työskentelee seurakunnassa, kuuli tämän viestin - hyvin älykäs ja hieno nuori mies. Ja hän havaitsi, että oli kantanut vuosia katkeruutta, vihaa, mielipahaa ja kapinaa isäänsä kohtaan, joka oli kuollut. Seuraavan kerran kun hänellä oli loma, hän matkusti Pennsylvaniaan vaimonsa kanssa ja jätti vaimonsa hautausmaan laidalle. Nuori mies käveli haudalle, jonne isä oli haudattu ja polvistui siihen kunnes tiesi, että hän oli antanut anteeksi isälleen. Sitten hän kääntyi ja ajoi pois hautausmaalta eri henkilönä. Miehen vaimo todistaa tänä päivänä, että hänellä on nyt eri mies. Isä oli kuollut, mutta mielipaha oli erittäin vahvasti elossa. Anna anteeksi itsesi takia enkä voi kertoa kaikkia seurannaisvaikutuksia.

Sitten on toinen asia, joka koskee erityisesti nuorempia ihmisiä. Muistakaa ensimmäinen käsky lupauksineen - kunnioita isääsi ja äitiäsi, jotta asiat olisivat hyvin kohdallasi. Ja haluan vakuuttaa kaikille ihmisille täällä tänään, jos et kunnioita vanhempiasi, asiat eivät koskaan tule olemaan hyvin kohdallasi. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, jotta saat elää pitkän elämän ja asiat ovat hyvin kohdallasi. Täällä ei ole yhtäkään henkilöä paikalla, joka tietää, mitä se on, kun asiat ovat hyvin, ennen kuin sinulla on oikea asenne vanhempiasi kohtaan. Sinä sanot minulle: "No, äitini oli prostituoitu ja isäni oli alkoholisti. Odotatko minun kunnioittavan heitä?" -KYLLÄ! Ei prostituoituna eikä alkoholistina vaan isänä ja äitinä. Se on Jumalan vaatimus.

Muistan kuinka olin juuri pelastunut ja saanut kasteen Pyhässä Hengessä ja ajattelin, kuinka minä tiesin paljon enemmän asioista kuin vanhempani - niin kuin tiesinkin. Muistatko Mark Twainin lauseen, kuinka hän oli ollut poissa useita vuosia kodistaan ja palatessaan hämmästeli sitä, miten paljon hänen vanhemmat olivat oppineet asioita. No, minä olin juuri samanlainen. Ja eräänä päivänä Jumala antoi tuon kirjoituksen kohdan minulle. Jos haluat asioiden olevan hyvin kohdallasi, sinä opit kunnioittamaan vanhempiasi. Molemmat vanhempani ovat menneet menojaan jo nyt. Mutta kiitän Jumalaa, että olin todella oppinut läksyni ja osoitin sen heille. Ja uskon, että se on yksi syy, miksi asiat ovat kohdallani hyvin.

Kerron toisen syyn sulkeissa. Rukoilen Jerusalemin rauhan puolesta. Mutta se on sivuhuomautus. Mutta siinähan sanotaan, että ne menestyvät, jotka rakastavat sinua. Älkää ajatelko, että siinä on helppo tapa menestyä rukoilemalla Jerusalemin rauhan puolesta, koska siihen liittyy melkoisesti erilaisia asioita. Se maksaa sinulle jotain. Hyvä on, mennään tämä lyhyesti läpi ja sitten siirrymme viimeiseen esimerkkiini. Jos sinulla on ongelma vanhempiesi kanssa, joka perustuu hylkäämiseen, on kolme asiaa, jotka sinun pitää tehdä. 1) Tunnista ongelmasi. 2) Anna Pyhän Hengen osua haavassa olevaan sirpaleeseen ja anna Hänen poistaa se pihdeilläään. 3) Anna anteeksi vanhemmillesi tahtosi tekona ja päätöksensä ja sitten aseta tahtosi heidän kunnioittamiseen.

Charles Simpsonilla on kaunis viesti kunnioituksesta, jonka uskon, että kuulette jonain päivänä. Mutta kunnioitus on nykyään Amerikassa asia, jonka merkityksen olemme tyystin unohtaneet. Kukaan ei halua kunnioittaa ketään tätä nykyä. Ja se on kuitenkin eräs kaikkein kauneimmista asioista, mikä tekee elämästä makeaa ja ellettävää - ihmisten kunnioittaminen. Eräs toinen hyvin selvä tilanne, jota me tarvitsemme hyvin paljon, on vaimon ja miehen välinen suhde. Ja monet, monet kerrat, minä aivan kuten monet muutkin palvelutyötä tekevät, vastaanotamme vaimoja, joista tuntuu, että heidän miehensä ovat pettäneet heidät. Mitä aiot tehdä tilanteelle?

Kun sinä olet joutunut petetyksi, kyseessä voi olla vaimo, jonka mies on pettänyt tai se voi olla moni muukin asia. Luonnollinen reaktio tilanteessa olisi seuraavanlainen. Sinä sanot: "Minä käänän selkäni sinulle enkä koskaan enää luota sinuun. Kukaan ei saa enää mahdollisuutta loukata minua tuolla tavalla

enää ikinä." Se on hyvin vääränlainen reaktio tilanteeseen. Olen oppinut vapautustyötä tehdessäni, että on olemassa demoni, jonka nimi on välinpitämättömyys. Ja se on myös sellaisen henkilön reaktio, jota on loukattu yhden kerran liikaa. Välinpitämättömyys sanoo, että hyvä on, minä kahlaan elämäni läpi, mutta en päästä enää ketään niin lähelle, että he pääsevät loukkaamaan minua. Minä pidän aina muuria itseni ja toisten ihmisten välissä. Tiedätkö, kuka siinä kärsii. Sinä.

Sinusta tulee kuristunut ja epätäydellinen persoona. Sinusta tulee kuin puu, jonka yksi päähaara on katkaistu. Sinulla ei ole varaa siihen. Mitä aiot tehdä tilanteelle? On helppo kertoa sinulle, mutta ei ole niin helppoa tehdä sitä. Ensimmäiseksi sinun on annettava anteeksi tuolle henkilölle. No, se ei välttämättä ole kovin vaikeaa. Muistan erään naisen, joka tuli vapautukseen ja joka sanoi, kun kerroin hänelle, että hänen on annettava anteeksi miehelleen: "Mieheni on tuhonnut 15 vuotta elämästäni ja sitten karannut toisen naisen kanssa." Vastaukseni kuului: "No, haluatko, että mies tuhoaa loputkin elämästäsi. Jatka vain mielipahaasi häntä kohtaan, koska niin juuri se tehdään." Muistakaa, ettei hän, jota vihataan ole se, joka kärsii eniten. Hän, joka pitää yllä mielipahaansa on se, joka kärsii eniten.

Tilanne on samanlainen kuin miehellä, jolla oli paiseita ja jolle sanottiin: "Ei ole kysymys siitä, mitä sinä syöt vaan siitä, mikä syö sinua." Sinä voit antaa anteeksi. Sinä voit antaa anteeksi, kun Pyhä Henki tulee avuksesi. Sinä voit antaa anteeksi, jos haluat. Mutta hyvät ystävät, sen on mentävä vielä pidemmälle. Sinun on luotettava mieheesi. Sinä et ehkä pidä minusta ja minä saatan olla väärässä. Mutta haluan lainata Bob Mufordia, joka sanoo, että minkä minä sille mahdan, jos olen oikeassa. Minä aina lainaan häntä tässä kohdassa, koska se saa minut kuulostamaan nöyrältä. Mutta minun henkilökohtainen johtopäätökseni tänä päivänä on se, enkä suinkaan sulje sen ulkopuolelle ihmeellistä Georgian osavaltiota, pääosa amerikkalaisista naisista ei luota amerikkalaisiin miehiin. Ja uskon, että se on syvä perusongelma tässä kansassa.

Minä voisin puhua monille teistä ja te voisitte antaa 15 hyvää syytä, miksi amerikkalaisiin miehiin ei voi luottaa. Luultavasti en olisi eri mieltä yhdenkään syyn kanssa, mutta kuitenkin, jos haluat kokonaisen ja täydellisen elämän, sinun tulee luottaa mieheesi. Sanon näin, koska monet täällä tänään olevista vaimoista eivät ole tyytyväisiä miehiinsä. Ei teidän tarvitse nostaa kättänne. Jotkut teistä eivät ole tyytyväisiä miehiinsä. Piste. He eivät tee oikeita asioita eivätkä he rakasta teitä. He eivät tuo kukkia syntymäpäivänäsi ja he unohtavat vuosipäivänne ja paljon muitakin läheisiä asioita kuin tuo. Mutta toiset teistä eivät ole tyytyväisiä miehiensä henkisyysyteen. Se on todennäköisesti enemmistön ajatus, hengessä kastettujen naisten ajatus, tässä huoneessa tänä päivänä. Koska olen tavannut valtavia määriä teistä. Tarkoitin, että olen tavannut teitä 12 vuoden ajan ja melkein tiedän, mitä aiotte sanoa.

Tiedätkö, mikä minua aina kutittaa amerikkalaisissa pariskunnissa. Nainen tulee edessä ja aviomies on hinauksessa ja nainen sanoo: "Hyvä herra Prince, tämä on mieheni. Hänellä on se-ja-se." Ja minä sanon: "Eikö mies puhu? Pitäkö sinun tulkata hänen puolestaan?" No, tarkoitan, että... Noin on tapahtunut kymmenkunta kertaa. Joten haluan vain sanoa tämän. Olemme tulossa tämän asian päätökseen. Voin sanoa, että Jumala näytti minulle kaksi tai kolme viikkoa sitten, että suurin osa miehistä ei tule koskaan olemaan sitä, mitä he voisivat olla tai mitä heidän pitäisi olla, jos heidän vaimonsa eivät luota heihin. Vaimon epäluottamus on niin valtava negatiivinen paine, että 90% miehistä ei koskaan nouse sen yläpuolelle. On olemassa muutamia jättiläisiä, kuten John Wesley, joka nousi jopa sen totuuden yläpuolelle, että hänen vaimonsa raahasi häntä ympäri taloa tukasta kiinni pitäen. Mutta keskivertomies ei ole John Wesley. Ja kerron teille naiset tämän. Jos haluatte miehenne koskaan olevan jotain sellaista, mitä olette unelmissanne ajatelleet hänen olevan ja rukoilleet hänen olevan, teidän pitää tehdä vielä yksi juttu - luottakaa miehiinne.

Olen sanonut tämän joillekin naisille, jotka ovat vastanneet: "Sinä et tunne miestäni." Ei, en tunnekaan. Mutta minä tunnen Jumalan ehdon. Uskon, että tämä on suuri ilmestys, joka on tulossa. Meillä on näkyvissä sen toinen puoli, joka naisten [lib? mikä?]. Ja naisen [lib? mikä?], enkä ole sosiologi, on ilmaus turhautuneesta naiseudesta, joka ei löydä miestä, johon luottaa. Ja tavallaan myötätuntoni on heidän puolellaan. Mutta en usko, että se on jumalainen ratkaisu. Minä uskon, että teidän on tehtävä jotain asialle. Haluan antaa kaksi esimerkkiä Paavalin kirjoituksista. Ajattelen, että on olemassa armo luottaa ihmisiin. Juttelin toissa päivänä naisen kanssa, kun saarnasin aiheesta, ja hän tuli luokseni sen lopuksi ja purskahti: "Herra Prince, eikö miehen tule ansaita luottamus?" No, en aio väitellä tuosta asiasta. Mutta uskon, että joskus sitä on annettava luotolla. Te olette valmiita tekemään kaikkea muuta luotolla, miksi ei tuotakin. Minä todella tarkoitan sitä. Luen jakeen toisesta korinttolaiskirjeestä ja olemme tulleet tänä päivänä aiheeni loppuun.

Varmaankin te kaikki olette lukeneet ensimmäisen korinttolaiskirjeen, joten olette tietoisia siitä, että Korintin kirkossa oli paljon ongelmia. Siellä oli mies, jolla oli isänsä vaimo. Herran pöydän ääressä oli juoppoutta. Oli epäjärjestystä ja nurkkakuntia sekä kateutta. Se ei ollut mallikirkko. Ja kuitenkin toisessa kirjeessään Paavali sanoo näin **2.Kor.2:3**: "Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne." Eikö tuossa ole hämmästyttävä toteamus. Olisitteko te voineet sanoa noin? "...koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus,..." Kuka antoi Paavalille tuon luottamuksen? Herra. Mikä antoi hänelle taidon auttaa noita ihmisiä? Hänen luottamuksensa heihin. Jos et luota johonkin ihmiseen, en usko, että pystyt koskaan auttamaan häntä. Se on välttämätön vaatimus sille, että voit olla siunaukseksi.

2.Kor.7:16: "Minä iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielellä." Se on viimeinen jae kappaleessa seitsemän. Voitteko uskoa sitä, mitä siinä sanotaan. Paavali olisi voinut antaa 15 hyvää syytä, miksi hän ei voi luottaa Korintin kirkkoon. Mutta hän ei tehnyt sitä. Ystävät, ainoa asia, mikä nostaa ihmisiä, on luottamus. Vanhemmat, teidän täytyy alkaa luottamaan lapsiinne. Vaimot, teidän täytyy alkaa luottamaan miehiinne. Eikä siinä saa olla ehtoja vaan avatkaa itsenne ja paljastakaa itsenne. Ja jos olette haavoittuneet, rakkaus virtaa ulos haavastanne. Minä todella uskon, että tämä on ratkaisu karismaattisten vaimojen ongelmiin. Koska pohjimmiltaan enemmistö heistä ei ole tyytyväisiä miehensä hengellisyyteen. Mitä tyytymättömyksiä he ovat sitä enemmän he vetävät miehiään alamäkeen. Vaatii todellisen jättiläismiehen nousta vaimonsa epäluottamuksen yläpuolelle. Enemmistö miehistä ei tee niin. Hyvä on. Tässä oli kaikki, mitä aion tänään sanoa. Nyt haluan antaa teille mahdollisuuden toimia sen mukaan, mistä olemme tänään keskustelleet. Sen jälkeen aloitamme parantumispalveluksen [healing service].

Kerron lyhyen tarinan siitä, mitä tapahtui Austinissa Texasissa tänä vuonna. Tein siellä työtä seurakunnassa, kun Jumala upeasti paransi monia ihmisiä. Pieni tyttö, noin 12-vuotias, tuli luokseni äitinsä seurassa ja työllä oli jonkinlainen luusairaus. Se oli aiheuttanut hänen jalkojensa vääntymisen ulospäin. Haluan, että kuuntelette tarinan loppuun saakka, koska muuten te kommentoitte sitä liian pian. Kun pidin kiinni tytön jaloista, äiti ja minä katsoimme hänen jalkojensa suoristuvan silmiemme edessä. Hän käveli ulos palveluksesta tuona iltana suurin jaloin moniin vuosiin. Aikaisin seuraavan aamuna äiti kertoi, että Texasissa on toinen kokous myöhemmin. Aikaisin seuraavan aamuna äiti heräsi ja Jumala sanoin hänen henkeensä: "Parantuminen alkaa sisältä päin." Kun äiti tuli tyttärensä sängyn viereen uudelleen, hänen jalkansa olivat vääntyneet uudelleen.

Kiitän Jumalaa tuosta äidistä, kun hän tuli tapaamaan minua, hän ei paljastunut. Hän sanoi: "Veli Prince, olen ymmärtänyt, että perheessämme on paljon asioita, jotka pitää asettaa kohdalleen ensiksi."

Jumala oli osoittanut, mitä hän voi tehdä, mutta sitten hän asetti ehtonsa parantumiselle. Kyseessä on merkittävä esimerkki enkä ole kohdannut vastaavanlaista. Mutta minä haluan sanoa teille, että sanat, jotka äiti kuuli on totuus: "Parantuminen alkaa sisältä päin." Monet teistä joko parantuvat tai eivät parannu täällä tänään riippuen siitä, mitä tapahtuu sisällänne seuraavien viiden minuutin aikana. Esteet eivät ole Jumalan puolella. Ne kaikki revittiin alas ristillä. Jos on olemassa jokin este, se on meidän puolellamme. Haluan antaa teille mahdollisuuden siirtää esteet syrjään. Haluan käsitellä erityisesti kahta eri persoonallisuustyyppiä. Ihmisiä, joiden täytyy antaa anteeksi vanhemmilleen. Osa teistä on 40-, 50-, 60-vuotiaita ja teidän yhä täytyisi antaa anteeksi vanhemmillenne. Asettakaa syrjään katkeruus ja mielihaha. Vapautukaa hylkäämisestä. Ja tuntekaa täydellinen Jumalan hyväksyntä Jeesuksessa Kristuksessa. Ja vastaanottakaa tuohon haavoittuneeseen ja tuskaiseen sydämeenne parantuminen.

Sitten on olemassa niitä, jotka ovat joutuneet petetyksi ja haavoitetuksi kumppanin puolelta. Kyse ei välttämättä ole aviomiehestä vaan saattaa olla kyse vaimostakin. Ettekä te ole koskaan päässeet yli pettymyksestä. Ette ole koskaan todella antaneet anteeksi. Ettekä ole koskaan todella olleet halukkaita asettamaan luottamustanne kumppaniinne uudelleen. Ajatelkaa pienen hetken ajan Jeesuksen esimerkkiä. Jos olisitte olleet Jeesus, teidän olisi pitänyt luopua kaikista opetuslapsistanne siihen aikaan. Juudas sanoi, ettei hän koskaan luota toisiin opetuslapsiin. Mutta se ei ollut sitä, mitä Jeesus vastasi vastaavassa tilanteessa. Uskon, että eräs asia, mikä pelasti Pietarin oli se, että jotenkin hän tiesi, että Herra yhä luottaa häneen. Hyvä on.

Haluan, että ne teistä tulkaa tänne eteen rukoilemaan, joiden täytyy siirtää syrjään katkeruus, mielihaha, anteeksi antamattomuus ja joiden on vapauduttava hylkäämisestä, annettava anteeksi vanhemmilleen, annettava anteeksi kumppanilleen tai jollekin toiselle. Jos olette kuvatussa tilanteessa, ilman painetta ja ilman tunteenpurskauksia, sen valossa mitä olen tänään puhunut ja päätökseenne perustuen, kutsun teidän tänne eteen. Kun olemme valmiit, minä aion johdattaa teidät eräänlaiseen uskontunnustukseen ja rukoukseen Herralle. Kun olette sanoneet ääneen rukouksenne, en halua, että asetatte katseenne minuun. Haluan, että annatte Herran tehdä sitä, mitä hän haluaa. Sain erittäin kauniin kirjeen pidettyäni vastaavanlaisen palveluksen Kentuckyssä. Se oli iäkkäämmältä rouvalta - hänen täytyi olla ainakin 50. Hän oli kypsä henkilö ja opettaja. Ja hän kertoi, kuinka hänen elämänsä oli muuttunut, koska viimeinkin hän oli antanut anteeksi miehelleen - erosta oli kulunut jo yli 20 vuotta.

Hyvä on. Muut voivat olla hiljaisuudessa ja rukouksellisella asenteella. Aion kysyä teiltä, jotka olette täällä edessä, että sanotte perässäni tunnustuksen, joka sanotaan Herralle. Se on sekä tunnustus että rukous. Haluan teidän havaitsevan, että teette työtä Herran kanssa ettekä minun. Ja Hän tekee työtä kanssanne Pyhän Hengen välityksellä. Haluan teidän paljastavan itsenne Pyhälle Hengelle tänään. Hän on Jumalan sormi. Hän voi ojentautua ja vetää ulos sen sirpaleen palasen, joka on muhinut siellä niin kovin pitkään. Ja pyydän seurakunnan jäseniä olemaan todella rukouksessa tällä hetkellä, jotta Herra auttaa minua olemaan viisas ja armollinen ja herkkä.

Aion johdattaa teidät ensiksi uskomme tunnustukseen Jeesukseen Kristukseen. Siitä kaikki alkaa. Sanokaa perässäni: "Herra, Jeesus Kristus, minä uskon, että olet Jumalan ainoa Poika ja ainoa tie Jumalan luokse. Ja että kuolit ristillä syntieni vuoksi. Ja että nousit uudelleen kuolleista. Minä käännyin pois päin kaikesta synnistä. Tunnetusta tai tuntemattomasta. Ja käännyin sinun puoleesi, Herra, armon ja anteeksiannon toivossa. Ja nyt Herra, oman tahtoni tekona, minä siirrän syrjään katkeruuden, mielihahan, vihan ja kapinan. Annan anteeksi vanhemmilleni. Ja minä kiitän sinua Jumala, että Jeesuksen Kristuksen kautta, sinä olet hyväksynyt minut lapseksesi. Minua ei ole hylätty. Enkä ole ei-toivottu. Olen Jumalan lapsi. Jumala on isäni. Jumala rakastaa minua. Olen hänen perheensä jäsen ja taivas on kotini. Kiitän Sinua siitä. Herra, minä annan nyt anteeksi jokaiselle henkilölle, olkoon aviomies tai vaimo, kenelle tahansa, minä

annan anteeksi nyt. Koska haluan Jumalan antavan anteeksi minulle. Herra, armosi avulla, tästä päivästä eteenpäin, tarkoitukseni on tehdä kaksi asiaa. Kunnioitan vanhempiani ja luotan elämän kumppaniini. Auta minua tekemään niin Pyhän Henkesi voiman avulla Jeesuksen nimessä.

Antakaa Jumalan tehdä sanotusta totta kohdallanne.